

ώς κεν οἱ οἰχυεῦντες μετὰ κάλιμα δώματα τοῖα
τέρποιντ' ἀγλαῖς τῆςδε θειμοσύνης·

πρόφρονες ὑψιμέδοντι θεῷ δὲ εὔχοιντο τὸ ὄπασσαι
δειμαμένω τάδ ἄκρην ὀλβιοδαιμονίν.

Ξεῖνε, δικαστολίνης τὸ δὲ θάμβος καλὰ βέεθρα

40 τὰ προχέει βύθινον οἴστιν οὐδὲ ἀρχομένοις,

εὐδικίη κραίνων ιδύντατα τοῖσι θέμισας,
καὶ μέγ' ἀαθέντων γήρους εἰσαΐων.

ταῦθ' ἀστ' εὐχλεῖης τεύχει πλέον ἡγεμόνεσσι,
τοῖς τε πλέον κύδευς οἴσεθ' οὐδὲ ἀτρεκέως.

ΕΙΓΣ ΤΟ` ΑΤΤΟ`

Eπιστῶν ἄριστα τοῖςδε οἱ Σκαρλάτος
Γραιτζᾶνος, οἵτις Βεσιάρης νῦν μέγας,
ἐμπειρος ἐν δὲ ἔργοισι τοιέτοις πάνι,
ῆνυστεν ὅντως ἔργυον ἄξιον θέας.

Α' ΛΛΟ.

Eὗτε τις αἰδόμενος θέρεος πυροέσσῃ ἀύτμῃ
50 ἀμβαίνη τόδε δῶ φύξιος ἔξει ἄλις.
Ἐνεκα πανταχόθεν γλυκερῆσι πνείεται αὔρυς
Συμόν Ιανέστης ὑψερεφές τελέδον,
ξεῖνε σύ δὲ ἀμβαίνων θηεύμενος ὑψος οὐδὲ αἴγλην,
τῇλε πέριξ τε θέαν τέρπεο τῷδε τρίχα.